
BŁOGOSŁAWIĄCY (3) *part praes act*

Teksty nie oznaczają ó; prawdopodobnie oba o jasne (tak w błogosławić); a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg m A błogosławiąc(e)go (1). ◇ pl D błogosławiącym (1). ◇ A m pers błogosławiących (1).

Sł stp s.v. błogosławić, Cn, Linde brak.

Życzący dobrze; udzielający błogosławieństwa; benedicens Vulg (3) :

błogosławiący komu (2): Będę błogosławił błogosławiącym tobie/ á będę przeklinał [!] ty którzy cię przeklinają. BibRadz Gen 12/3; Syná śwego połał go wam błogosławiącego: áby fię náwrócił káždy od złości śwey. WujNT Act 3/26.

błogosławiący kogo: Y vbłogosławię błogosławiących cię/ a klnącego cię przeklne BudBib Gen 12/3.

Cf [BŁOGOSŁAWICIEL], BŁOGOSŁAWIĆ

ZZa